

[Jens Chr. Christensen.]

nordlige del af Danmark, i Grønland, kommer ind under de regler, der er foreslået her, mener vi er helt rigtigt.

Lovforslaget om ændring af folkepensionsbidraget vil min kollega det ærede medlem hr. Søren Andersen gøre rede for.

Søren Andersen: Lovforslaget om ændring i folkepensionsloven, hvad angår folkepensionsbidraget, er motiveret ved ændringen i de personlige fradrag i kommunen. Allerede sidste gang, for mindre end et år siden, da vi havde loven fremme, fik dette bidrag karakter af en skattelov, og det er faktisk beseglet derved, at de to lovforslag i dag behandles sammen. Vi skabte da den nuværende gradvise overgang til fuldt bidrag, idet det jo faktisk lå bag de to tal, der nu skal ændres, de 9.000 kr. for ægtepar og de 5.000 kr. for enlige, at her fulgte man skalaen med fradrag af det, der manglede. Det er derfor naturligt at ønske, at vi ser på, hvordan den nye bidragsskala kommer til at se ud for dette interval, indtil man med de nye tal kommer ind på den fulde bidragsprocent på 2½ pct. Men det kan vi jo se på i udvalget og jeg skal herved på mit partis vegne give udtryk for en velvillig behandling, idet vi er villige til at se på, hvordan det i det hele taget hænger sammen.

Hagen Hagensen: Det konservative folkeparti er enig i, at der må finde en ajourføring sted af bundfradragene, for så vidt angår loven om personlig skat til kommunen. Disse såkaldte personfradrag har ikke været rørt i nogle år, og tiden er løbet fra talstørrelserne. Hvorvidt det så er de rigtige talstørrelser, der er kommet ind i de tre sæt, som den højtærede indenrigsminister foreslår der kan vælges imellem, dog bortset fra at en vis kommunegruppe skal bruge de største fradrag, er måske et andet spørgsmål, som jeg synes der er grund til at man ser nærmere på.

Både spørgsmålet om opdelingen i bundgrænsegrupperne og også spørgsmålet om disses anvendelse på forskellige kommuner og kommunetyper synes jeg der er grund til at se på i et udvalg, hvor også spørgsmålet om kommunesammenlægninger måske kan give anledning til visse overvejelser. Der er nemlig ingen tvivl om, at der er visse

kommuner, der må komme ud for vanskeligheder, hvis man skal gøre brug af disse bundgrænsefradrag, således som de er foreslået. Der er — og det er sagt til det ærede medlem hr. Ove Hansen — dog en bestemt kommunegruppe, der skal bruge det store fradrag, og den kommunegruppe har en rateskala, og også her kommer den foreslåede ordning jo til at virke ind.

Næst efter et hjertesuk om, at man så ofte skal ændre på skattelove, og et ønske om, at man måske i denne forbindelse også kunne se på, om det var muligt at få indsat en bestemmelse, hvorefter man kunne regulere sådanne fradrag efter en eller anden norm, så man ikke behøvede at tage spørgsmålet frem så ofte, og ændre på skala og på tal, vil jeg sige, at man kan ikke vide noget om, hvad denne lovgivning kommer til at koste. Men den kommer vel til at koste nogle andre noget, for stort set skal de samme penge ind, og så må de blot tages et andet sted. Også i den forbindelse var det måske rigtigt lige at berøre den kommunegruppe, hvor rateskalaen er gældende.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger om lovforslagets anden del, der vedrører spørgsmålet om kommuneskat for personer, der tager ophold i Grønland. Vedrørende det forslag til ændring af ligningsloven, der er til behandling i det høje ting i øjeblikket, har vi lige fået betænkning fra udvalget, der har sluttet sig til indførelse af beskatning, for så vidt angår statsskatten af personer, der ikke opholder sig i Grønland i en længere periode. I sin tid ved fremsættelsen af ligningslovforslaget blev det sagt, at såfremt dette forslag gennemførtes, ville det være nødvendigt også at ændre kommuneskatte loven.

Helt sikker er jeg nu ikke på, at det er nødvendigt, for man kunne jo godt svare skat til staten, uden at man i den forbindelse behøvede at svare skat til kommunen. Jeg vil gerne bede om, at man ser en lille smule på udformningen af denne bestemmelse, for der sker faktisk det, at en person skal svare skat til en kommune, som han ikke længere har noget tilhørsforhold til. Man kan godt tænke sig det forhold, at en ugift person — og det er jo ham, det drejer sig om — der er rejst ud af det egentlige Danmark og til Grønland, har boet i en kommune med en meget høj skatteudskrivning,